

****Truyện ngắn: Chiếc lá cuối cùng****

Trong một khu phố nhỏ ở Hà Nội, có một cây bàng già đứng lặng lẽ trước sân nhà bà Lan. Mỗi mùa thu, những chiếc lá bàng đỏ rực rơi lả tả, chỉ còn lại một chiếc lá cuối cùng bám chặt vào cành. Bà Lan thường kể rằng chiếc lá ấy là biểu tượng của hy vọng, của sự kiên trì giữa dòng đời hối hả.

Một ngày đông lạnh giá, cô bé Mai, cháu gái bà Lan, hỏi: "Bà ơi, tại sao chiếc lá ấy không rơi?". Bà mỉm cười, vuốt tóc Mai và nói: "Bởi vì nó đang chờ điều gì đó, con à. Có những thứ chỉ rời đi khi đã hoàn thành sứ mệnh của mình."

Mai nhìn chiếc lá, lòng tràn đầy tò mò. Cô bé quyết định mỗi ngày đều ra ngắm nó, ghi lại từng khoảnh khắc chiếc lá lay động trong gió. Và rồi, vào một buổi sáng xuân, khi ánh nắng đầu tiên chiếu qua, chiếc lá nhẹ nhàng rơi xuống, để lại cành cây trơ trọi nhưng đầy sức sống.

Bà Lan nắm tay Mai, thì thầm: "Con thấy không, chiếc lá đã hoàn thành sứ mệnh của nó. Bây giờ, đến lượt con viết tiếp câu chuyện của chính mình."